

**Intrededienst
van**

**Aly Jitske Jacoba
Vergouwe - Meijer**

**als predikant van
de Doopsgezinde
Gemeente
Arnhem**

**Voorgangers:
Ruud Mulder
en Aly Meijer**

**Pianist:
Bas Wuite**

Welkom en mededelingen door kerkenraadslid

Aansteken van de kaars en openen van de Bijbel

Stilte

De gemeente zingt staande (voor zover mogelijk)

Lied 975 Jezus roept hier mensen samen, 1

Bemoediging en groet

Lied 975 Jezus roept hier mensen samen 2, 3

De gemeente gaat zitten

Gebed geïnspireerd op Psalm 54, een psalm van David

Lied 171 David werd gekozen boven alles uit, 1 t/m 4

Bijbellezing Jakobus 1: 1, 16-27 NBV

Van Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus. Aan de twaalf stammen in de diaspora. Ik groet u. Geliefde broeders en zusters, vergis u niet: elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten; bij hem is nooit enige verandering of verduistering waar te nemen. Hij wilde ons door de verkondiging van de waarheid tot leven roepen, om ons de

eersten te maken in zijn schepping. Geliefde broeders en zusters, onthoud dit goed: ieder mens moet zich haasten om te luisteren, maar traag zijn om te spreken, traag ook in het kwaad worden. Want de woede van een mens brengt niets voort dat in Gods ogen rechtvaardig is. Wees daarom zachtmoedig en leg alle verdorvenheid en elk denkbaar wangedrag af. En aanvaard zo de boodschap die in u is geplant en die u kan redden. Vergis u niet: alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen. Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is net als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag. Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt - hem valt geluk ten deel, juist om wat hij doet. Wie meent dat hij God dient, terwijl hij zijn tong niet kan beteugelen, zit op een dwaalspoor, en heel zijn godsdienst is vergeefse moeite. Voor God, de Vader, is alleen dit reine, zuivere godsdienst: weduwen en wezen bijstaan in hun nood, en je in acht nemen voor de wereld en onberispelijk blijven.

Lied 973 Om voor elkaar te zijn uw oog en oor 1 t/m 4

Inleiding op de bevestiging

Als doopsgezinde geloofsgemeenschap zijn wij geworteld in het evangelie van Jezus Christus. Tijdens zijn leven op aarde heeft Jezus ons voorgeleefd hoe

wij mensen door God bedoeld zijn. Daarin ligt voor ons allen de opdracht besloten om beschikbaar te zijn voor anderen. Dat vraagt van ons toewijding en liefde, inzicht en verbeelding, openheid en inspiratie en de inzet van onze talenten. Wij kunnen alleen aan onze bestemming beantwoorden door de bijstand van de Geest en de steun en inspiratie van elkaar.

Van predikanten wordt gevraagd dat zij als pelgrim op pad gaan, naar plekken waar zij van betekenis kunnen zijn. Als pelgrim lopen ze mee, met wie zij tegenkomen op hun pad, bereid om vreugde en verdriet te delen en zo mogelijk troost en ondersteuning te bieden. De weg van de pelgrim wordt pas zichtbaar als zij hem gaat. Over het doel van de weg kunnen wij slechts dromen.

Vraag aan Aly Jitske Jacoba Vergouwe - Meijer

Aly, vandaag ga jij als pelgrim vanuit onze geloofsgemeenschap op pad. Als predikant wordt van jou verwacht dat je open en met compassie de weg betreedt. Wij vragen van je dat je oog hebt voor wie je tegenkomt en bereid bent om mee te lopen met wie dat van je vraagt. Wij vragen van je te luisteren naar wie je tegenkomt en je door hen te laten inspireren. Wij vragen ook dat je belooft te zwijgen als jou geheimen worden toevertrouwd.

Wat is hierop jouw antwoord?

Vraag aan de gemeente

Gemeente van Christus, wij zijn met elkaar verbonden door Gods liefde en trouw

Wij leven van haar Geest en vormen samen een geheel, waarvan Christus het fundament is.

Wilt u beloven Aly te dragen in haar werk, met uw geloof, hoop en liefde?

Haar te gedenken in uw gebeden en met haar mee te werken in dienst van de gemeente en de samenleving?

Wat is daarop uw antwoord?

Dan bevestigen wij je hierbij als predikant van de Doopsgezinde Gemeente Arnhem

Zegening

Lied Wij bidden je Gods zegen toe

tekst: Renata Barnard

melodie: Jaap Huibers

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: 'Wij bid - den je Gods ze - gen toe:'. The second staff continues: 'Word ge - ze - gend, wees een ze - gen,'. The third staff continues: 'licht en vreug - de op je we - gen.'. The fourth staff ends with: 'Ga met God, loop in zijn licht.'.

Wij bid - den je Gods ze - gen toe:
Word ge - ze - gend, wees een ze - gen,
licht en vreug - de op je we - gen.
Ga met God, loop in zijn licht.

Wij bidden je Gods geestkracht toe:
Vuur en wind en kracht en adem,
inspiratie voor je daden.
Ga met God, werk in haar licht.

Wij bidden je Gods liefde toe
in die ene ons gegeven,
Jezus Christus, mens ten leven.
Ga met hem, leef in zijn licht.

Tweede Bijbellezing Marcus 8: 27- 37

Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi. Onderweg vroeg hij aan zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat ik ben?' Ze antwoordden: 'Johannes de Doper, en anderen zeggen Elia, en weer anderen zeggen dat u een van de profeten bent.' Toen vroeg hij hun: 'En wie ben ik volgens jullie?' Petrus antwoordde: 'U bent de messias.' Hij verbood hun op strenge toon om met iemand hierover te spreken. Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, en dat hij gedood zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; hij sprak hierover in alle openheid. Toen nam Petrus hem apart en begon hem fel terecht te wijzen. Maar hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: 'Ga terug, achter mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.' Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: 'Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf

verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aan komen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij en het evangelie, zal het behouden. Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar er het leven bij inschiet? Wat zou een mens niet overhebben voor zijn leven?

Lied 801 Door de nacht van strijd en zorgen, 1 t/m 6

Overweging

Lieve broeders en zusters, vrienden, familie, hier aanwezig en ook iedereen die kijkt via de video-opname, die vanaf vanmiddag te bekijken is, en die dankzij Ton, dankjewel daarvoor, in deze setting, live(!) door hem gemaakt wordt, helaas kon deze niet live gestreamd worden, zoals op de uitnodiging stond.

Op het boekje staat ook nog een foutje. Bas Wuite is nl. niet de organist, maar de pianist! Dankjewel Bas dat je dat voor ons wilt zijn!

Ach ja, een foutje is snel gemaakt. De vraag is niet óf we fouten maken, maar hoe wij ermee omgaan, met onze eigen fouten én met die van anderen. Kunnen we daar met mildheid naar kijken of niet? Zijn we in staat om onze eigen imperfectie te omarmen of zijn we iets té perfectionistisch en te streng voor onszelf en anderen?

Onberispelijk, nee, dat ben ik niet en eerlijk gezegd wil ik dat ook niet zijn. Dat lijkt mij verschrikkelijk! Bent u weleens een perfect mens tegengekomen? Ik ben, net als u, een mens met talenten én met beperkingen.

Onbezonnen ben ik soms. Laatst beging ik een fout, hier in de gemeente. En het spijt mij nog steeds heel erg, dat ik die fout niet meer ongedaan kan maken.

Had ik maar wat beter nagedacht en niet zo snel gehandeld! Het hield me langer bezig dan misschien nodig was. Het houdt me soms nog steeds bezig. Waarom kan ik die fout maar niet loslaten?

Ja, soms doe ik dingen té snel en té ondoordacht, tussen de bedrijven door. Dat is een keerzijde van mijn spontaniteit, enthousiasme en daadkracht.

Talenten hébben ook hun schaduwkanten. Hoe ga ik daar mee om? En hoe gaan anderen daarmee om?

Anderen heb je nodig om je schuld- en schaamtegevoelens minder te laten worden. Als mensen mild zijn over je misdragingen, lukt het ook beter om jezelf te vergeven. Als iemand erg boos op je is en blijft, dan wordt het een stuk lastiger.

Maakt u weleens een fout? Of bent u misschien zo perfectionistisch dat het u nooit overkomt, fouten maken? Dúrfte u fouten te maken?

Wees trots op je fouten, leerden mijn zoons op de lagere school al! Want daar leer je van! Ik hoorde het van de week Sarina Wiegman ook zeggen. Als je nooit initiatief neemt, maak je geen fouten, maar dan leer je óók niks, zei ze. Durf dus fouten te maken. Maar daar is moed voor nodig.

Ja, Durf je eigenlijk wel fouten te maken?

En hoe reageer je op de boosheid van een ander? Wordt je zelf dan ook boos, schiet je in de verdediging? Of kruip je terug in je schulp? Ga je je schamen en schuldig voelen?

Hoe zou Petrus zich gevoeld hebben nadat Jezus hem terechtwees? Ga terug, achter mij, Satan! zei Jezus? Klinkt best heftig.

Kon Jezus niet wat anders zeggen? Of deed hij dit, omdat hij Petrus zijn onwetendheid niet persoonlijk kon aanrekenen? Kon Petrus er iets aan doen, dat hij niet dezelfde kennis had als Jezus?

Elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten, zei Jakobus.

Maar hoe zit het dan met het kwade in ons en in andere mensen?

Jezus rekent Petrus de misvatting niet persoonlijk aan. Hij ziet het voorval als bemoeienis van Satan, het kwaad dat in Petrus gevaren is. Dat kwade in Petrus zet hij op zijn plek, en daarna gaat hij doodgemoedereerd weer verder met waar hij mee bezig was, het onderwijzen van de menigte en zijn leerlingen.

Ging het bij ons ook maar zo makkelijk.

Konden wij maar zo snel weer overgaan met wat we echt van belang vinden.

Een ons aangerekende fout blijft veel langer hangen, dan de complimenten, die we ook krijgen.

Schuld- en schaamtegevoelens zijn misschien nog wel erger dan gevoelens van woede en frustratie.

Van schuld- en schaamtegevoelens wordt je somber, verdrietig ook en moe, soms zelfs uitgeput depressief als je niet uitkijkt. Het gaat aan je knagen. Je perfectionistische geweten spreekt je streng toe.

We hebben onszelf niet gemaakt. De goede gaven, onze talenten, hebben we bij onze geboorte gekregen en later verder ontwikkelt als we de kans kregen.

Maar onze beperkingen en lastige kenmerken dan? Hebben we die dan wel aan onszelf te danken?

Moeten we altijd alles maar goed doen en onberispelijk blijven? Of mogen we ook eens fouten maken? Lukt het ons om mild te zijn naar onszelf en de ander?

Soms is er een verschil van inzicht over hoe dingen moeten en is er in de ogen van de ander iets fout, terwijl je zelf vindt dat je het goed hebt gedaan. Geven

we elkaar de ruimte om van elkaars verschillende inzichten te leren? Mag een ander het anders doen dan jij?

Woedend of boos zijn op iemand, dat vreet je ook van binnen op, als je er geen uiting aan geeft.

En als je wel uiting geeft aan je woede, dan kan dat soms zo radicaal gaan, dat een relatie kapot gaat of dat er mensen gekwetst worden.

Hoe geef je uiting aan je woede, zonder dat er relaties aan kapot gaan en zonder dat er nog meer schade uit voortkomt?

Eén keer was ik zó boos, ziedend werkelijk, dat het niet meer gezond was. Ik wilde de persoon om wie het ging, een medemens, jawel, het liefst neerslaan. Een duister moment was dat. Ik schrok van mijzelf. Wat een vernietigende kracht zit er in mij! Ik was denk ik wel in staat om die persoon te vermoorden op dat moment. Ik wist niet dat ik dat in mij had!

Maar gelukkig kon ik mezelf bedwingen en dacht ik aan mijn verdere carrière, want als ik me had laten gaan, had ik hier nu niet gestaan.

Nee, geweld gebruiken, dat gaat te ver en is zeker niet doopsgezind, maar toch, het is wel heel menselijk om je bij tijd en wijlen boos of zelfs woedend te voelen. Soms zelfs zo boos, dat het leven erbij inschiet. Dan verlies je jezelf in je woede.

Maar wat doe je dan met die woede? Zonder jezelf erin te verliezen?

Je kunt erbij stilstaan: wat wil deze boosheid mij leren? Zoals Rumi zo mooi zegt: 'Mens-zijn is een soort herberg.' Zie dus al die gevoelens zoals woede en schaamte en venijn als gasten, verwelkom ze, en behandel iedere gast met eerbied. Geef ze een stoel en 'Wees blij met iedereen die langskomt, de hemel heeft ze stuk voor stuk gestuurd, om jou als raadgever te dienen.'

Stel jezelf de vraag: Waar ben ik zo boos om geworden? Wat is voor mij zó van waarde dat ik wel boos móest worden?

Jezus maakt aan Petrus duidelijk dat hij alles zal doen om de boodschap van zijn Vader over te brengen. Daar heeft hij alles voor over, zelfs zijn leven.

Hij kán niet anders doen dan dat. Dat moet Petrus toch inzien! En Jezus móet voor die boodschap naar Jeruzalem en hij wéét wat hem daar te wachten staat. Daar deinst hij niet voor terug. Dit is de weg die hij moet gaan. En anderen leert hij dat ze dat óók zo zouden moeten doen, omdat anders het leven erbij inschiet.

Wat was er nou zo verschrikkelijk belangrijk dat ik er zo verschrikkelijk kwaad om werd? Het ging om mijn spaargeld, al mijn zuurverdiende spaargeld, maar was dát dan zo belangrijk?

Nee, natuurlijk niet, geld is niet belangrijk. Maar waar was ik dan zo boos om? Iets met rechtvaardigheid, een eerlijke prijs voor een eerlijk en goed product, wat ik niet gekregen had in mijn ogen.

Het ging trouwens niet om mijn zúúrverdiende spaargeld, maar om mijn blijmóedig verdiende spaargeld, wat ik had verdient als verpleegkundige in het UMC Utrecht op de afdeling dermatologie. Wat een gouden tijd was dat!

Ook daar heb ik fouten gemaakt. Fouten die anderen het leven hadden kunnen kosten.

Eén keer had ik de verkeerde infuusvloeistof bij iemand aangesloten, gelukkig ontdekte mijn collega dat op tijd.

Ik schrok mij een hoedje. Maar mijn collega was niet boos op mij. Nee, ze vertelde heel lief, dat het verpleegkundigen en artsen allemaal weleens gebeurd.

‘Je moet eens nagaan hoeveel handelingen je doet op een dag, dag in dag uit’, zei ze, dat zijn er vele malen meer, dan die ene keer dat je een fout maakt.

Dat vond ik erg troostend.

Een andere keer waren de gevolgen wat groter. Ik bracht een sonde verkeerd in bij een mw, zo’n slangetje om vloeibare voeding via de neus in de maag te krijgen. Ik leidde dat slangetje per ongeluk in een long.

Aiaiai, maar gelukkig liep dat uiteindelijk ook goed af, want die mw. moest al naar de IC en herstelde daar van de door mij veroorzaakte longontsteking, maar óók van de andere infectie, die al bijna haar het leven had gekost.

Die mw. was helemáál niet kwaad op mij.

Ik ging mijn fout bij haar opbiechten, want ook nu weer voelde ik mij erg schuldig en ik weet nog goed hoe vergevingsgezind ze was. En dat ontroert me nu nog steeds, als ik daar aan terugdenk.

‘Nee meisie, dat geeft helemaal niks. Zoiets kan toch iedereen overkomen? Waar mensen werken worden fouten gemaakt. Ik vind het dapper dat je naar me toegekomen bent! Maak je maar niet druk hoor!’

En de arts was ook helemaal niet boos. ‘Dankzij jouw fout’, zei ze, ‘kwam ze eerder op de IC en dat was op dat moment al heel hard nodig’. De afdeling die fouten analyseert kwam langs om te leren van waar het bij mij was fout gegaan. Later is de procedure aangepast.

Soms keert een fout zich dus ten goede en komen er goede dingen uit voort, leren we ervan. Wat mij betreft is dat de hemel op aarde, dat je fouten je worden vergeven, en dat je mag léren van je fouten.

En ook dat je talenten worden gewaardeerd en je beperkingen worden geaccepteerd. Dat heb ik mogen ervaren op de afdeling dermatologie van het UMC Utrecht en daar ben ik nog steeds erg dankbaar voor.

'Ieder mens moet zich dus haasten om te luisteren, maar traag zijn om te spreken, ook traag zijn in het kwaad worden, zegt Jakobus.

Ja, ja, dat is een mooi advies. Maar, hoe dan!? Is de Bijbel een boek met alleen maar moeilijk navolgbare regels, adviezen en wijsheden?

Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen. Wie kent deze wijsheid niet?

Ja, en toch denk ik dat die wijsheden ons wel wakker kunnen schudden en onze woede tot bedaren kunnen brengen.

'Geef aan de keizer wat de keizer toebehoort en aan God wat God toebehoort.'
Aan die wijsheid heb ik veel gehad. Ineens dacht ik: waar ben ik mee bezig? Die woede in mij, die verpest mijn hele leven!?

Hou je bezig met wat écht belangrijk is in het leven! Wat kan jou dat geld nou schelen. Laat die meneer in die ivoren toren, mijn spaargeld maar lekker houden! En laat hem er iets goeds mee doen! Dát heb ik de mevrouw toegeschreeuwd, toen mijn bezwaarschrift voor de derde maal werd afgekeurd.

Ik ga mij richten op wat echt van belang is! zei ik. Wat een opluchting was dat zeg! Wat een overwinning! Eindelijk was ik van mijn woede af en kon ik weer gaan leven!

Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar het leven erbij inschiet? Wie zijn leven wil behouden, zal het moeten durven verliezen. Want wie zijn leven verliest, omwille van het goede leven, díe zal het behouden. Socrates zei het ook al!

Kent u het verhaal van Dirk Willemszoon uit Asperen? Hij was wederdoper, en anno 1569, maar dat mocht toen nog niet. Het was hartje winter en hij moest het ijs oversteken.

Dat lukte hem, omdat hij niet zo zwaar was, misschien wel veel was afgevallen in de gevangenis waaruit hij ontsnapt was, maar de bewaker, zijn achtervolger, met zijn goed gevulde buik en wapenuitrusting, zakte wél door het ijs.

En wat doet de doopsgezinde Dirk? Dirk loopt terug, om zijn belager de kant op te hijsen en hem te redden. Maar door die goede daad werd hij opnieuw gearresteerd en alsnog op de brandstapel gezet.

Is dat onze doopsgezinde identiteit, waar we zo trots op zijn? Of denken we: laat maar lekker zakken in dat ijs! Boontje komt om zijn loontje.

Dirk was zeker niet bang om zijn leven te verliezen. Hij redde liever het leven van zijn tegenstander. Dat was nu eenmaal zijn rotsvaste overtuiging.

Peter R. de Vries was ook niet bang om zijn leven te verliezen. Hij ging door met zijn werk, zolang hij kon. On bended knee, is no way to be free, vond hij.

Wie buigt voor de angst en zich uiterlijk steeds minder voordoet dan innerlijk bij hem of haar of hen past, zal van binnen steeds meer sterven.

Dus in feite heb je geen keus. Je kunt niet verloochenen wie je bent en waar je voor staat.

Ook Alexei Navalny en Svetlana Tichonovskaja, oppositieleiders van Rusland en Wit-Rusland niet. Zij zullen nooit zwijgen en altijd doorgaan met hun werk, ook al zijn ze hun leven daardoor niet zeker.

En ook de vrouwen in Kaboel, die gister de straat op gingen om te protesteren. Ze kunnen niet anders meer.

Verlies de essentie van het leven niet uit het oog.

Wanneer was u voor het laatst boos? En wat was voor u zo belangrijk op dat moment? Welke waarde werd geschonden?

Het is goed om hierbij stil te staan, wat is voor mij van wezenlijk belang? Waar sta ik voor?

En het verlengde daarvan: waarvoor zou ik bereid zijn om te sterven? Is er een zaak waarvoor ik zou dúrvan sterven?

Ik vind dat lastig, want ik vind het leven veel te mooi en te waardevol. Ook is onze overlevingskracht zo sterk, dat het heel moeilijk is om daar tegenin te gaan.

Veel mensen nemen daarom hun slechte leefomstandigheden op de koop toe. Soms doen ze dingen tegen hun zin in. Bijv. soldaten in de eerste en tweede wereldoorlog, om hun eigen leven te redden.

Toch zijn er dus genoeg mensen die hun leven wel geven voor iets groters, sommige natuurbeschermers ook bijvoorbeeld, die vinden de natuur zo belangrijk, dat zij hun leven ervoor geven en soms zelfs vermoord worden.

Ik vind dat bewonderingswaardig. Ik zou het niet kunnen denk ik, maar je weet nooit waartoe je in staat bent, als die dreiging van de dood eenmaal dichtbij is en je het toch belangrijker vindt om te strijden voor die ene goede zaak.

Ik hoop in ieder geval dat wij door durven gaan met het van betekenis zijn voor anderen en voor elkaar, hier in deze gemeente en ook daaromheen, wat er ook gebeurt.

En dat wij dit samen mogen blijven doen, elkaars en onze eigen talenten waardierend en gebreken acceptierend. Onze imperfectie omarmend. En dat laatste is een leven lang leren. Amen.

Stilte

Muziek

Open ruimte

De open ruimte is een ruimte om te delen. Misschien is er iemand die iets wil delen wat inspirerend was, deze week of tijdens de zomer of tijdens deze dienst?

En ik heb zelf ook nog iets te delen of liever gezegd iets uit te delen: Ik heb nl. drie kunstwerken voor de gemeente laten maken door glaskunstenares Lidwien Mol: ze is hier aanwezig, daar zit ze!

De kunstwerken zijn bekostigd met hulp van de Menno Simons Stichting.

Eén kunstwerk is bedoeld voor de gemeente om zelf te houden en twee kunstwerken zijn er om uit te delen. Het eerste kunstwerk is het doopsgezinde logo in de regenboogkleuren van de vredesvlag, om ons eraan te herinneren dat we een vredeskerk zijn.

In het tweede kunstwerk verwijst de regenboog naar de dag dat God een verbond sloot met Noach en met alle mensen en al wat leeft. Met de belofte dat er nooit weer een totale overstroming zou komen. De regenboog als teken van hoop.

En het derde kunstwerk verwijst naar de regenboog als teken van waardering voor ieder mens die niet verloochend wat zijn diepste wezen is en daarvoor durft uit te komen. De regenboog van het vieren van de diversiteit aan mensen die bestaan, ook van mensen die buiten de lijntjes durven te kleuren.

Dus: Alstublieft!!! Ik hoop dat u dit kado in ontvangst wil nemen!

Gebeden Dankgebed/ voorbeden/ stil gebed

Goede God, bron van al het leven
bron van alles en van niets,
U bent het leven, de weg, de waarheid,
we zijn u dankbaar voor het leven
en alle mensen op ons pad

voor alle kunstenaars die mooie dingen maken en ons inspireren,
voor alle levenslessen ook
die vaak gepaard gaan met lastige gevoelens, zoals woede, schuld en schaamte.
we bidden dat wij daarvan mogen leren en niet blijven steken in die gevoelens
maar mogen loslaten de schuld, schaamte, boosheid, pijn, verdriet en
somberheid.
dat wij mogen loslaten en verder mogen gaan op ons pad van vrede
dat we elkaar die ruimte mogen geven, elkaar kunnen vergeven
zodat er ruimte komt voor vreugde en dankbaarheid.

We bidden voor mensen in gebieden waar geen vrede is
waar geen vrijheid is
voor de vrouwen in Afghanistan die gister de straat nog op durfden te gaan
voor hun protest tegen onderdrukking
voor mensen die op de vlucht moeten gaan moeten onderduiken of die nog
moeten wachten op een goed moment om te kunnen vluchten
voor mensen die natuurgeweld tegenkomen of ziekte en dood
we bidden voor wereldvrede en voor oplossingen tegen de opwarming van de
aarde
voor mensen die zich inzetten voor de natuur en soms ook daar hun leven voor
in de waagschaal leggen

we bidden voor mensen die van betekenis willen zijn voor anderen
en voor onszelf
dat wij van betekenis mogen zijn voor anderen
dat we van betekenis mogen zijn voor elkaar binnen onze geloofsgemeenschap
en daarbuiten voor mensen en gemeenschappen om ons heen.
voor weduwen, weduwnaars en wezen
en voor anderen die onze zorg nodig hebben
we bidden voor onszelf dat er mensen mogen zijn
die voor ons van betekenis willen zijn
mensen met wie wij samen optrekken, zoals pelgrims dat doen.

Laten we nu in stilte bidden die woorden of zonder woorden, datgene wat
niemand voor ons zeggen kan

laten al deze gebeden samenkomen in dat ene gebed dat Jezus Christus ons leerde:

Onze Vader

Onze Vader
die in de hemelen zijt
uw Naam worde geheiligd
Uw koninkrijk kome
Uw wil geschiede
gelijk in de hemel als ook op aarde
geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden
zo ook wij vergeven onze schuldenaren
en leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van het kwade
want van u is het koninkrijk
en de kracht
en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Slotlied (staande) 793 Bron van liefde, licht en leven, 1, 2, 3

Uitzending en zegen

Nu wij allen uiteengaan,
naar de plek waar wij ons leven vervolgen,
in liefde en verbondenheid, met mildheid naar onze weeffouten en gebreken,
vragen wij om de Gods zegen voor de komende weken:
Moge de weg voor ons begaanbaar zijn,
En de wind ons steeds weer in de rug,
Moge de zon met haar warmte op ons schijnen
En de regen op milde wijze onze velden besproeien,
En moge God, tot wij elkaar opnieuw ontmoeten,
ons bewaren in de palm van haar hand.
Amen.

Collecte bij de uitgang gaat naar weeshuis Sri Lanka

Na afloop is er gelegenheid tot kennismaking